

hvile Cierne, saa vil jeg, forsaavidt jeg har opfattet, den ærede Ministers Udtalelse rigtig, tage mit Forslag tilbage.

Justitsministeren: Forsaavidt den ærede Landsstingsmand, som nu havde Ordet, gik ud fra den Forudsætning, at jeg skulde have udtalt, at det var Lovens Mening, at Forslytelsen paahvilede Cierne, vil jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke har afgivet, eller kan afgive nogen saadan bestemt Erklæring. Det, jeg svarede paa, var det Spørgsmaal, som den ærede Landsstingsmand opfastede med Hensyn til Gjenstanden for Endringsforslaget, efter den Forbindelse, hvori det kunde staae med Afgjørelsen af Spørgsmaalet, og jeg behøver vist ikke at tilføie, at netop naar han selv erkjender, at der kan være Spørgsmaal om at tillægge Overenskomster Indflydelse, i den ene eller anden Retning, tillægge dem en Vægt, som man kun kan afgjøre ved at have de Overenskomster for sig, paa hvis Forklaring det i hvert enkelt Tilfælde maatte beroe, maa han erkjende, at jeg heller ikke i mit Svar kunde komme til, at gaae udenfor Omfanget af det Spørgsmaal, som den ærede Landsstingsmand havde opfordret mig til at indlade mig paa.

Formanden: Det forekom mig, at den ærede 2den Landsstingsmand for 6te Kredss betingelsesviis tog sit Forslag tilbage, eller var det maaskee ubetinget? (Mil. Ling. Ja!). Jeg skal da spørge, om Nogen optager det? (Op-lyd). Det er saaledes hortsaget.

Ordføreren: Da jeg hører til det Fleertal i Udvalget, der ikke har kunnet slutte sig til det Forslag, der først er stillet til §. 39, tror jeg dog at burde sige, hvorfor idetmindste jeg ikke har kunnet slutte mig dertil, men maa foretrække at blive staaende ved hvad der engang er vedtaget, og som findes i det foreliggende Lovforslag. Jeg har ikke kunnet gaae ind paa dette Forslag, fordi man derved igjen omstøder den, som det forekommer mig, billige Bestemmelse i det forrige Gang vedtagne Forslag, hvorefter det samme Forhold imellem Ligning paa Formue og Leilighed og Ligning paa Ste-

der, som man i de forffjellige Communer hidtil har været vant til at bruge, ogsaa kan anvendes med Hensyn til Ligningen af de Udgifter, der vilde flyde af den nærværende Lov, og jeg har ikke kunnet finde mig foranlediget til at see Sagen paa anden Maade ved den Betragtning, at det Antagne mulig kunde føre til, at der i en enkelt Commune kun vilde blive signet en ganske ubetydelig Deel paa Formue og Leilighed; thi jeg tror, at hvor der findes Communer, hvor der enten aldeles Intet lignes paa Formue og Leilighed, hvad der dog egentlig ligger udenfor det Lovlige, eller kun lignes en meget ubetydelig Deel, der er dette foranlediget ved saadanne særegne Forhold, som vistnok ogsaa bør have deres fulde Indflydelse, naar Spørgsmaalet er om Ligning af Brandvæsensudgifter. Som saadanne særegne Forhold, man kan tænke sig, skal jeg blot nævne det Tilfælde, hvor der f. Ex. i en Commune gives en meget stor Deel, maaskee Halvdelen eller mere, af Eiendomme, som tilhøre en Mand, der boer udenfor Kommunen, og som af den Grund slet ikke kan rammes ved Ligning paa Formue og Leilighed; et saadant Forhold finder maaskee Sted i det af den ærede Forslagsstiller paapegede Tilfælde, og det maa dog vistnok indrømmes, at under saadanne Omstændigheder er der meget god Grund for Beboerne til at ønske, at en meget ubetydelig Deel ogsaa for Brandvæsensudgifternes Vedkommende lignes paa Formue og Leilighed.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalgets Mindretal: Nielsen, Brockdorff, til §. 39:

At der af første Stykke udgaaer de sidste 8 Rinter, tilligemed Ordene: „deels paa Cierne af de" i 8de Linie, og at der i Stedet sættes: „af de $\frac{1}{2}$ paa Cierne af de paagjældende Steder efter disses Taxationsværdi og af $\frac{1}{2}$ paa Beboerne efter Formue og Leilighed".

Da der blev afstemt ved Majoritet paa at da der ved den første, paa sædvanlig Maade foretagne